

Zasady obliczania opłaty eksploatacyjnej dla kopalni innych niż węglowodory

Zgodnie z art. 137 pkt. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wydobywanie kopaliny ze złoża, samodzielnie ustala wysokość opłaty eksploatacyjnej należnej za okres rozliczeniowy (półrocze) i przed upływem miesiąca następującego po tym okresie wnosi ją na rachunki bankowe wierzycieli opłat tj. NFOŚiGW (40%) oraz gmin (60%) na terenie których jest prowadzona działalność objęta koncesją.

Do ustalenia opłaty eksploatacyjnej stosuje się stawki zawarte w obwieszczeniu Ministra Środowiska w sprawie stawek opłat na dany rok.

Opłatę wnosi się na rachunek bankowy NFOŚiGW (40%) oraz na rachunek gminy (60%). Wyjątek stanowi obszar morski RP, gdzie opłata w 100% stanowi dochód NFOŚiGW.

Zgodnie z art. 63 § 1 Ordynacji podatkowej opłatę eksploatacyjną (kwotę ogółem) zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

Jeżeli wysokość opłaty z danego złoża należnej za okres rozliczeniowy nie przekracza 300 zł (kwota 120 zł należna NFOŚiGW oraz kwota 180 zł dla gminy) obowiązek jej zapłaty nie powstaje. Nie zwalnia to przedsiębiorcy z obowiązku przedłożenia informacji organowi koncesyjnemu oraz wierzycielom.